

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Redempció paternal

La història. New Mèxic, EUA, ara. Un madur exconvicte, exalcohòlic, combatent a Vietnam, rep la trucada de la filla adolescent desapareguda fa anys, ara la noia és perseguida per una colla de narcotraficants.

La pel·lícula. Som davant d'un thriller paternofamiliar barrejat amb el món dels càrtels de la droga mexicana i on plana, de propina, l'allargada ombra de la venjança. Per tant, res nou dins el rectangle de la pantalla. Un dels tants thrillers violents que s'estrenen en una temporada cinematogràfica normal. "Blood Father", però, aporta l'al·licient de la presència protagonista d'un Mel Gibson sexagenari, solcat de profundes arrugues a la cara, tot i que proveït amb un ar-

senal muscular com quan aquelles "Mad Max" i "Arma letal" de joventut. És a dir, que el Mel segueix atresorant una fel sobrada de testosterona explosiva. A més, la història d'aquest mal pare alcoholtzat, als marges de la llei i amb un marcat sentiment de culpa, té alguna cosa a veure amb les peripècies vitals i familiars d'un Gibson conflictiu. Vaja, que ficció i realitat poden confondre's. Enllà del morbo extra fílmic del relat, "Blood Father" és el que és:

'Blood Father'

Director: Jean-François Trichet.

Intèrprets: Mel Gibson, Erin Moriarty, William H. Macy, Diego Luna, Elizabeth Rohm, Daniel Moncada. EUA, 2016. 88'. JCA Alpicat.

un thriller tan previsible com vigorós, gravat amb la llum, l'aridesa, la textura i l'absència de psicologia freudiana d'aquelles pel·lícules d'acció dels anys 80, quan les neures dels personatges no anaven més lluny que les bàsiques d'oblidar problemes i viure bé, i ràpid. Resulta si més no curiós, que el director d'un thriller tan ianqui a lo Don Siegel, sigui un cineasta francès, Jean-François Trichet (París, 1966) que se sap de memòria els codis del gènere. A fer punyetes,

per tant, allò de l'adeena cultural. Fent-li costat al murri i alhora tendre Mel Gibson, l'elèctrica jove Erin Moriarty, el sempre eficient Diego Luna i, com no, l'inclassificable secundari William H. Macy, perillós robaescenes.

El tema. Mentre hi ha vida, l'esperança.

La imatge. L'enfrontament final del pare i la filla contra els narcos en el polsós congost del desert de New Mexic.

La frase. "A la gente la pillan cuando comete errores" avisa el pare a la filla. Que li ho preguntin al ministre Guindos o al Rajoy o al veí del replà.

La recomanació. Fans històrics de Mel Gibson, thrillers amb sabor llatinoamericà i nostàlgics dels 80's.